

Асоциация на родители на деца с епилепсия

1408, София, ЖК Стрелбище, бл.10, вх. Г, ап.67

Тел: 0876952270, 02/ 9000040, 0879297105

frdebg@gmail.com, frde@abv.bg,

www.frde.org

Изх.№01-12/22.06.2020 г.

ДО

Г-жа Деница Сачева

Министър на труда и социалната политика

Уважаема г-жо Сачева,

Пиша Ви настоящето писмо с надежда, че въпроса с пенсионирането на родители, които са се грижили за своите деца във времето, когато не е съществувала детска експертна лекарска комисия, продължава да чака своето решение! Тази ситуация касае семействата на лица с неврологични, сензативни, ментални и множество увреждания. В годините по различни причини този проблем е negliжиран. С влизането на новият Закон за хората с увреждане се появи и неравно третиране на родителите грижещи се за деца с увреждане.

Законодателството се развива в годините, но то не трябва да е в ущърб на дадена част от неговите граждани, както сега се получава, с нас родителите, които сме на пенсионна възраст, но по обективни причини не ни достигат определен брой години.

Ние имаме шанс, ако доживеем до 67 годишна възраст да получим пенсия за 15 години трудов стаж. Изключителна несправедливост спрямо нас, отговорните родители. За да сте наясно, колко е унижително това да се молим за адекватно решение, ще Ви представя случаите за изоставените деца с увреждания. Родителите, които не са полагали и един час грижа за тях, след тяхната смърт получават хиляди левове спестени пари, които са натрупани от всички граждани на нашето общество, включително и от работещите родители, грижещи се за деца с увреждания.

За да стане по-ясно Ви уведомявам, че има решение на съда, с което той ни казва, че признава само ЛКК в болница, но не и от поликлиника. Същевременно в ТЕЛК решенията на децата/лицата с увреждания пише от кога датира увреждането, в голямата си част от раждането или ранна детска възраст. Също така в даден момент голяма част от родителите са започнали работа, внасят осигуровки, плащат данъци, но крайният резултат е, че не достигайки им например една година, им се признават 15 години трудов стаж. Искам да Ви уведомя, че на никой родител, в началото на пътя, в

---

*Член на Националния съвет за интеграция на хората с увреждания към МС
Представителна организация на национално равнище- РМС № 244 от 26.04.2020 г.
Член на Световното бюро по епилепсия*

грижата за своето дете, не му е хрумвало, че някога, някой няма да признае неговата грижа за детето му, и най-важното, че детето му няма да оздравее! Защо законодателството на Република България наказва родителите, които са се грижили и продължават да се грижат за вече порасналите си деца с увреждания? През миналата година проведохме среща, на която ми се обясни, че по сега действащото законодателство нищо не може да се направи! Аз предлагам да се помисли как да се промени законодателството така, че тази несправедливост да бъде преодоляна!

Прилагам на Вашето внимание отново писмо от родители на пораснали хора с ментални увреждания.

Надявам се да не получа отново отговор за невъзможност да се реши проблема, а да получим решение, с което да бъде оценена нашата отговорност и пощадено нашето достойнство!

Асоциация на родители на деца с епилепсия ще предприема всички разрешени от Закона действия до решаване на проблема!

С уважение,

Веска Събева
Председател на АРДЕ